

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/97/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323201786
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1323201786.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v spore žalobkyne v 1. rade: C.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XX, D., žalobcu v 2. rade: P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XX, D. a žalobcu v 3. rade: W. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: E. A.. XXXX/XX, T., žalobcovia v 1., 2. a 3. rade zastúpení: JUDr. Alexandra Machanová, advokátka so sídlom: Mierové nám. 19, Senec, IČO: 42 162 378, proti žalovanému: C.. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXX/X, D., zastúpený: Mgr. Maroš Palko, advokát so sídlom SNP 2, Senec, IČO: 55 655 076, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu bývalého Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24. apríla 2023, č.k. 64C/28/2023-37, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie bývalého Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24. apríla 2023, č.k. 64C/28/2023-37, potvrdzuje.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 18.04.2023 sa žalobcovia domáhali, aby súd neodkladným opatrením nariadil žalovanému v 1. rade zdržať sa konania, ktorým by obmedzoval žalobkyňu v 1. rade vo výkone jej vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaných Okresným úradom D., katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre okres D., obec D., k.ú. D. (ďalej už len „nehuteľnosť“) a (2) zakázal približovať sa k žalobcom v 1. až 3. rade na vzdialenosť 5 metrov.

2. Žalobcovia v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uviedli, že žalobkyňa v 1. rade je výlučnou vlastníčkou vyššie uvedenej nehnuteľnosti, v ktorej žije aj so svojim synom (stredoškólakom) - žalobcom v 2. rade, a v ktorej má žalobca v 3. rade evidovanú adresu prechodného pobytu. Žalovaný je synom vlastníkov nehnuteľností vedených Okresným úradom D., katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre okres D., obec D. a k.ú. D., v ktorých sa žalovaný veľmi často zdržiava. Žalobcovia uviedli, že žalovaný po dobu niekoľkých rokov neustále atakuje slovné žalobkyňu v 1. rade a to pri každom stretnutí, pričom intenzita jeho atakov sa postupne stupňovala a dňa 18.02.2022 vyústila do podania trestného oznámenia žalobkyňou v 1. rade na osobu žalovaného pre podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania sa a nebezpečného prenasledovania. Správanie žalovaného sa ani napriek tomu nezlepšilo. Ten na ňu slovné útočí, vždy keď ju zazrie na ulici, napríklad, keď ide žalobkyňa v 1. rade vyniesť smeti. Žalobca v 2. rade bol dňa 29.03.2023 napadnutý žalovaným a to tak, že pri príchode domov, v čase, keď čakal na obchod motocyklu z pred brány jeho domu sa vzápätí za ním zjavil žalovaný v osobnom motorovom vozidle a intenzívne na neho trúbil, a to až tak, že to počula aj žalobkyňa v 1. rade v dome. Žalobca v 2. rade radšej odišiel s autom preč a domov sa vrátil až neskôr, keď tam už žalovaný nebol. Tento incident mal pokračovanie dňa 03.04.2023, kedy žalobca v 2. rade prichádzal pešo domov zo smeru od vlakovej stanice v Senci a musel teda prejsť popred rodinný dom vo vlastníctve rodičov žalovaného. Žalovaný ho zbadal na chodníku a motorovým vozidlom, ktoré

viedol, pridol na rýchlosti a prudko zabrzdil až tesne pred žalobcom v 2. rade, čím ho chcel vystrašiť a navodiť v ňom dojem, že ho zrazí. Následne si žalovaný stiahol okno na vozidle a kričal na žalobcu v 2. rade vulgarizmy okrem iného aj „J.“ a kričal naňho „G. D.“, pričom žalobca v 2. rade radšej pridol a vošiel do dvora domu. V domácnosti žalobkyne v 1. rade sa často zdržiava aj jej životný partner - žalobca v 3. rade, ktorého žalovaný slovne napádal pre jeho národnosť a častuje ho slovami „. C.Ď. T. a podobne. Žalobcovia uviedli, že žalovaný osadil na rodinnom dome jeho rodičom kamerový systém, ktorým sníma aj pozemok a stavby žalobkyne v 1. rade. Žalovaný v decembri 2022 zverejnil na sociálnej sieti Facebook v skupine D. - T. znevažujúci článok na osobu žalobkyne v 1. rade, kde sa jej verejnosť zastala a tak žalovaný začal napádať aj osoby, ktoré sa žalobkyne v 1. rade zastali, pričom žalobkyňu v 1. rade znevažuje aj ako veterinárku. Žalobcovia mali za to, že žalovaný svojím konaním zasahuje do nerušeného výkonu vlastníckeho práva žalobkyne v 1. rade nainštalovaným kamerovým systémom a zasahuje do telesnej a duševnej integrity žalobcov neustálymi atakmi a používaním vulgarizmov na ich osoby a zverejňovaním nepravdivých a negatívnych informácií na sociálnych sieťach. Preto majú žalobcovia dôvodnú obavu, že môže dôjsť z jeho strany i k telesným útokom, ako tomu bolo aj dňa 03.04.2023. Na závažnosť konania žalovaného poukázala aj Okresná prokuratúra Bratislava III, ktorá poukázala na skutočnosť, že v danom prípade môže dochádzať k „stalking by proxy“ voči žalobkyne v 1. rade. Ďalej konštatovali, že žalovaný žalobkyňu v 1. rade dlhodobo šikanuje rôznymi podaniami, udaniami a oznámeniami.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, CSP a vecne tým, že v danom prípade sa žalobcovia neodkladným opatrením domáhali ochrany ich práva na zachovanie telesnej/duševnej integrity, z dôvodu ich ohrozenia žalovaným, na základe jeho slovných vulgárnych atakov - konkrétne dňa 03.05.2022 (na základe ktorého podala trestné oznámenie) v čase keď vynášala žalobkyňa v 1. rade smeti zo svojej ambulancie, jej žalovaný začal vulgárne nadávať na verejnom priestranstve, pričom jej uviedol, že si má vybrať väznicu, do ktorej bude umiestnená; dňa 29.03.2023 žalovaný intenzívne trúbil na žalobcu v 2. rade, dňa 03.04.2023 keď žalobca v 2. rade prichádzal pešo domov, pred domom rodiny žalovaného žalovaný prudko zabrzdil motorovým vozidlom pred žalobcom v 2. rade a začal mu následne vulgárne nadávať, pričom ho nazval buzerantom a taktiež vulgárne napadol aj žalobcu v 3. rade, ktorého nazval slovami „. C. T..

4. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu. Obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia, alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Chránenej osobe musí byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Vo veciach domáceho násillia vrátane možného ohrozenia telesnej a duševnej integrity pritom možno spravidla vychádzať iba z tvrdení žalobcu, záznamov polície, podaní vysvetlení k priestupku, lekárskeho či iných odborných vyjadrení.

Stanovisko žalovaného je v zásade protichodné a dochádza tak k potrebe rozhodnutia v zložitej situácii tvrdenia proti tvrdeniu.

5. V danom prípade mal súd prvej inštancie za to, že ide o narušenie integrity žalobcov v 1. až 3. rade žalovaným, pričom ich vzájomné postavenie pramenilo zo susedských vzťahov. Keďže súd prvej inštancie mal za osvedčený tento ich právny vzťah, považoval za splnený ten najdôležitejší predpoklad pri nariadení neodkladného opatrenia, a to danosť práva (nároku), ktoré sa má poskytnúť súdna ochrana formou neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že v prípade domáceho násillia, v rámci ktorého môže dochádzať k ohrozovaniu telesnej a duševnej integrity možno vychádzať spravidla len z tvrdení navrhovateľa neodkladného opatrenia, ak sú takéto tvrdenia podporené napr. záznamom z polície, lekárskou správou a podobne, na základe čoho môže súd dospieť k záveru, že ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity je aspoň v pravdepodobnej rovine dané. Uvedené vyplýva aj z tej skutočnosti, že osoba ohrozená na integrite a násilník žijú v prevažne v tej istej domácnosti, a preto pre poskytnutie ochrany takejto osobe ohrozenej na integrite sa nevyžaduje osvedčenosť ním požadovanej ochrany až v takej miere, ako v prípade sporov majúcich svoj základ v inom právnom postavení. V danom prípade žalobcovia na osvedčenie nimi tvrdených skutočností v rámci ochrany ich integrity v plnej miere odkázali najmä na uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava III, ktoré však samé o sebe nepredstavujú dôkazný prostriedok, ktorý by osvedčoval žalobcami tvrdené skutočnosti. Tieto rozhodnutia osvedčujú len to, že žalobkyňa v 1. rade oznámila orgánom činným v trestnom konaní skutočnosti, o ktorých sa domnievala, že sú trestné, pričom v prevažnej časti ide o tie isté skutočnosti, ktoré žalobkyňa označila ako rozhodné pre poskytnutie súdnej ochrany formou neodkladného opatrenia. Aj zo samotných rozhodnutí Okresnej prokuratúry Bratislava III však vyplývalo, že vo vzťahu k týmto skutočnostiam nebolo v rámci trestného konania vykonané takmer žiadne dokazovanie, na základe čoho bolo aj akékoľvek rozhodnutie vyšetrovateľa hodnotené ako predčasné. To znamená, že v danom prípade je spor medzi žalobkyňou v 1. rade (a ostatných žalobcov) a žalovaným stále len v rovine protichodných tvrdení, pričom osvedčenie týchto tvrdení, či už zo strany žalobcov alebo žalovaného, hoci aj len v rovine pravdepodobnosti, z dôkazov pripojených žalobcami nevyplývalo. Rovnaký záver vyplýval aj z rozhodnutí Okresnej prokuratúry Bratislava III, keďže tá zaviazala vyšetrovateľa na vykonanie viacerých dôkazov (napr. výsluchov ostatných žalobcov, zabezpečenie prehľadov konaní vedených na mestskej polícii, okresnom úrade a stavebnom úrade), pretože bez ich vykonania by bolo akékoľvek rozhodnutie o trestnom oznámení podanom žalobkyňou v 1. rade predčasné. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že žalobcovia vo vzťahu k nimi požadovanej ochrane ich integrity podľa § 324 ods. 2, písm. h) CSP spočívajúcej v zákaze približovania sa žalovaného k žalobcom na vzdialenosť 5 metrov neosvedčili nimi tvrdené skutočnosti, teda vulgárne a agresívne správanie sa žalovaného k nim, vzhľadom na čo ich návrh v tejto časti považoval súd prvej inštancie za nedôvodný.

6. Osobitne sa však žalobkyňa v 1. rade domáhala aj ochrany výkonu jej vlastníckeho práva k rodinnému domu, do ktorého je zasahované najmä z dôvodu kamerového systému, ktorý žalovaný nainštaloval na rodinný dom jeho rodičov (t.j. susedný dom), a ktorým má snímať aj pozemok a rodinný dom vo vlastníctve žalobkyne, čím z pohľadu žalobkyne dochádza taktiež k zásahu do jej telesnej a duševnej integrity. Rovnako ako vo vzťahu k zákazu približovania sa, ani pri tomto žalobkyňou požadovanom nároku, žalobkyňa neosvedčila ňou tvrdené skutočnosti o tom, že žalovaným nainštalovanou kamerou dochádza k sledovaniu jej súkromia. Opätovne aj v tejto súvislosti musel súd prvej inštancie uviesť, že z rozhodnutí Okresnej prokuratúry Bratislava III nevyplývalo, že by táto ňou tvrdená skutočnosť bola v rámci trestného konania preukázaná, pričom ani z listinných dôkazov pripojených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemal súd prvej inštancie túto skutočnosť za osvedčenú. Vzhľadom na uvedené, aj v tejto časti považoval súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný. Navyše žalobný petít v tejto časti bol materiálne nevykonateľný, keďže nedefinoval, akého špecifického konania sa má žalovaný vo vzťahu k výkonu vlastníckeho práva žalobkyne zdržať (hoci z tvrdených skutočností bola táto požiadavka zrejmä, nepreniesla sa do žalobného petítu).

7. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keďže neosvedčili nimi tvrdené skutočnosti odôvodňujúce potrebu poskytnutia neodkladnej ochrany ich telesnej/duševnej integrity a výkonu vlastníckeho práva žalobkyňou v 1. rade.

8. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu v konaní o tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy konania ani nevznikli.

9. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie a navrhli, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 390 CSP sám vo veci rozhodol a rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému sa ukladá povinnosť zdržať sa konania, ktorým by obmedzoval žalobkyňu v 1. rade vo výkone jej vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaných Okresným úradnom D., katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre okres D., obec D., k.ú. D., a zároveň, aby súd zakázal žalovanému približovať sa k žalobcom v 1. až v 3. rade na vzdialenosť 5 m, nakoľko priblížením sa žalovaného k žalobcom v 1. až v 3. rade môže byť telesná a i duševná integrita žalobcov v 1. až v 3. rade ohrozená. O trovách konania navrhli rozhodnúť tak, že žalobcovia majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje odvolanie odôvodnili tým, že (i) prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a (ii) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V danej veci poukázali na § 1 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony. Ďalej podľa § 2 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie. Žalobcovia majú za to, že predloženými listinnými dôkazmi náležite osvedčili nimi tvrdené skutočnosti, teda vulgárne a agresívne správanie sa žalovaného k nim a na základe uvedeného žiadajú súd, aby priznal žalobcom požadovanú ochranu ich integrity podľa § 324 ods. 2 písm. h) CSP spočívajúcej v zákaze približovania sa žalovaného k žalobcom na vzdialenosť 5 metrov. Majú za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania jednoznačne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že zo strany žalovaného dochádza k dlhodobému nepretržitému monitorovaniu žalobcov a ich domova, záhrady a súkromia zo strany žalovaného a to prostredníctvom kamerového systému, ktorý osadil žalovaný na stavbu súp.č. 484 vo vlastníctve jeho rodičov. Toto konanie žalovaného považujú za neprimeraný zásah do súkromia žalobcov a ich rodiny, keďže tento kamerový systém je schopný snímať tak exteriér ako i interiér domu, dvora a terasy žalobcov a prednou kamerou sníma žalovaný všetky vchody v rámci celej dĺžky pozemku žalobkyne v 1. rade. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný obmedzuje žalobcov v ich obvyklom spôsobe života, v dôsledku snímania kamerovým systémom sú nútení mať nepretržite zatiahnuté rolety a žalúzie, ktorými sa chránia pred snímaním interiéru domu žalobkyne v 1. rade. Žalobkyňa v 1. rade v rámci odvolania uviedla, že bola nútená obmedziť svoju podnikateľskú činnosť, nakoľko žalovaný atakuje aj klientov jej veterinárnej ambulancie, o čom predložila ich vyjadrenia a popis udalostí, ktorý spísala žalobkyňa v 1. rade. Ďalej žalobkyňa predložila aj fotografie zachytávajúce žalovaného pri atakoch na žalobcov a fotografie zachytávajúce žalovaného pri osádzaní zábran pred vstupom na pozemok žalobkyne v 1. rade, pričom predložili aj fotografiu zhodeného rebríka, ktorý mala žalobkyňa opretý o vlastný dom ako i videozáznamy z útokov žalovaného a to tak na ulici, ako i cez plot smerom k terase žalobcov, pričom videozáznamy doručia poštou na USB zariadení, nakoľko cez portál e-žaloby sa im tieto nepodarilo pripojiť k podaniu. Žalovaný v 2. rade, ktorý je žiakom strednej školy má obavy ísť po ulici po napadnutí zo strany žalovaného dňa 29.03.2023 a 03.04.2023. Čo nie je normálne a ani akceptovateľné, aby sa dieťa bálo ísť domov okolo domu suseda a obávalo sa akým spôsobom ho napadne. Správanie sa žalovaného zasahuje aj do partnerského vzťahu žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 3. rade, ktorý pre ataky zo strany žalovaného na jeho osobu a národnosť odmieta chodiť do domácnosti žalobkyne v 1. rade. Správanie sa a konanie žalovaného je neprimerané a presahuje hranice bežného a slušného správania sa v spoločnosti, na verejnosti a k susedom. Tento stav trvá už 20 rokov a útoky zo strany žalovaného naberajú na sile a intenzite. K podaniu tohto návrhu pristúpili žalobcovia po útoku na žalobcu v 2. rade, dieťa a študenta. Nie je možné akceptovať v 21. storočí, aby boli takéto útoky akceptované a prehliadané. V danej veci, bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný zasahuje do práv žalobcov a v trestnom konaní sa posudzuje len intenzita tohto jeho správania sa, či už naplnia skutkové podstaty trestných činov, alebo nie. Avšak návrh na vydanie neodkladného opatrenia žalobcovia podali v civilnom konaní, kde majú za to, že už existencia takýchto útokov tak, ako je preukázaná je dostatočným dôvodom na vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu, aby boli žalobcovia chránení pred týmto neprijateľným konaním žalovaného, ktoré stále pretrváva. Taktiež poukázali na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie uviedol, že popisované konanie nie je preukázané. Trvajú na tom, že toto konanie je nesporné a predmetom trestného konania je len posudzovania miery jeho intenzity, či sa jedná o

trestný čin alebo nie. Tak či onak, toto konanie zo strany žalovaného, ktorým zasahuje do práv žalobcov a obmedzuje ich vo výkone vlastníckych práv ale i tých ľudských, keď zasahuje do ich telesnej a osobnej integrity. Napáda žiaka strednej školy, a to tak, že osobným automobilom sa k nemu priblíži tak blízko, že v ňom nesporne vyvolá obavu o život a zdravie. Nie je akceptovateľné, aby žena, matka, lekárka bola napádaná pri vynášaní smetí a bála sa o svoj život a zdravie, rovnako je v našej republike neprijateľné, aby niekto napádal iného pre jeho pôvod a národnosť. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom správanie sa žalovaného je v rozpore s princípmi právneho štátu a aj samotnou Ústavou Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené majú žalobcovia za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov, k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe uvedených skutočností žiadajú odvolací súd, aby v zmysle ustanovenia § 390 CSP sám vo veci rozhodol a rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zdržať sa konania, ktorým by obmedzoval žalobkyňu v 1. rade v jej vlastníckom práve a zasahoval by do výkonu jej vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre okres D., obec D.. k.ú. D. podľa LV č. XXXX, a zároveň aby súd zakázal žalovanému približovať sa k žalobcovi v 1. až v 3. rade na vzdialenosť 5 m, nakoľko priblížením sa žalovaného k žalobcom v 1. až v 3. rade môže byť telesná a i duševná integrita žalobcov v 1. až v 3. rade ohrozená. O trovách konania navrhli rozhodnúť tak, že žalobcovia majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobcov a uviedol, že predmetné uznesenie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za zákonné, spravodlivé a odôvodnené, nakoľko je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ani príslušný nestranný a nezávislý súd v tomto konaní nevzhliadol dôvody na nariadenie žalobcami požadovaného neodkladného opatrenia, nakoľko túto vec správne právne posúdil a návrh zamietol z dôvodu, že žalobcovia neosvedčili nimi tvrdené skutočnosti odôvodňujúce potrebu poskytnutia neodkladnej ochrany ich telesnej/duševnej integrity a výkonu vlastníckeho práva žalobkyňou v 1. rade. Žalovaný uviedol, že žalobcovia v podanom návrhu a odvolaní uvádzajú skutočnosti a tvrdenia, na základe ktorých majú údajný strach o ich život, majetok a zdravie, nakoľko sú v celom rozsahu presvedčení, že práve žalovaný im spôsobuje údajnú ujmu v ich obvyklom, dennodennom a pokojnom spôsobe ich životov. V tomto prípade predložili aj sériu obrazovej a zvukovo- obrazovej dokumentácie, ktorá podľa ich presvedčenia preukazuje, že konanie žalovaného je neprimerané, neodôvodnené a v neposlednom rade protiprávne. Vo vzťahu k videozáznamu označenému ako „Video 3“ uvádza žalovaný, že v danom momente je zachytená situácia bezodkladne potom ako žalobca v 3. rade fyzicky napadol žalovaného na verejnom priestranstve, a to údajne z toho dôvodu, že sa obával, že mu metlou v ruke poškodí jeho majetok (motorové vozidlo). Žalobkyňa v 1. rade predmetnú situáciu však popisuje tak, že práve naopak žalovaný napadol žalobcu v 3. rade, túto skutočnosť videla zo svojho balkónu aj suseda p. I., a keď jej žalobkyňa v 1. rade povedala, aby zavolała hliadku polície, tak podľa tvrdenia žalobkyne v 1. rade, táto suseda iba odišla z exteriéru do interiéru svojej nehnuteľnosti. Nepravdivé tvrdenie žalobcov v podanom návrhu, že fotografia č. 7 zachytáva žalovaného pri útoku na žalobcu v 3. rade je už absolútny nezmysel, a to tak právny ako aj skutkový. Z tohto dôvodu je pre žalovaného nepochopiteľné a neakceptovateľné konanie žalobcov, a to najmä žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 3. rade, ktorí majú už viac ako 2 roky vedomosť o rozhodnutí Okresného úradu Senec zo dňa 25.06.2021, sp.zn. M.-D.-M.- XXXX/XXXXXX, na základe ktorého bol žalobca v 3. rade ako páchatel uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Pri tomto incidente si dovoľuje žalovaný zdôrazniť dve skutočnosti, ktoré považuje za relevantné pre preukázanie klamlivých, účelových a zavádzajúcich tvrdení zo strany najmä ale nielen žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 3. rade. Ako prvé zo svedeckej výpovede žalobkyne v 1. rade v tomto priestupkovom konaní vyplynulo, že ona samotná „nevidela ako jej partner (žalobca v 3. rade) chytil pána G. (žalovaného), počula ale, ako pán G. jej partnerovi pri okienku nadáva slovami „ C. a potom nadával aj jej, hoci podľa kamerového záznamu zo dňa 20.03.2021 je v celom rozsahu a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobkyňa v 1. rade sa nachádza počas tohto incidentu v tesnej blízkosti žalobcu v 3. rade, žalovaného a priateľky žalovaného a celý priebeh tohto priestupku dokumentovala, avšak v tomto konaní predložila len časť záznamu, ktorú možno vyhodnotiť ako účelovú. Po druhé dáva žalovaný do pozornosti tvrdenie žalobcu v 3. rade, ktorý fyzicky napadol žalovaného pre údajnú obavu o svoj majetok, avšak Okresný úrad Senec ako príslušný správny orgán vyhodnotil túto skutočnosť nasledovne: „ M. (Ž. E. X. O.), Ž. D. C., Ž. C. G. G. (Ž.) G. E. D. C., T. C. E. O., D. M. L. J. S. Ú. P. W. M. K. M., L. Ž. X. D. L., Ž. J. C. C. G. L. M. D. C. E. M., W. G. L. X. M. D., G. M. S. táto D. M. (Ž. E. X. O.) L. G. T. M. (Ž.) S. V. Y. L.“. Z vydaného rozhodnutia

Okresného úradu Senec zo dňa 25.06.2021, sp.zn. M.-D.- M.-XXXX/XXXXXX ďalej vyplýva, že: „Na X. G. D. C. D. M. E. E. K. XX.XX.XXXX O. E. O. T., a zároveň si žalobca v 3. rade ako obvinený predmetné rozhodnutie „G. K. XX.XX.XXXX, K. XX.XX.XXXX, teda E. X.T. B., G. na G. M. M. E. O.“. Vyššie uvedené dátumy sú jasným dôkazom toho, že nasledujúce konanie žalobkyne v 1. rade (podanie 1. trestného oznámenia) nemožno vnímať inak ako pomstychtivé a šikanózne voči žalovanému a jeho rodine. Trestné oznámenie zo dňa 11.05.2021, ktoré bolo doručené na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Senci dňa 19.05.2021 žalobkyňa v 1. rade opätovne účelovo nepredložila v tomto konaní, nakoľko v zmysle uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 20.09.2021, sp.zn. 4Pn/238/21/1103 uvádza príslušná prokurátorka v spojení s odkazom na vyššie uvedené rozhodnutie Okresného úradu Senec zo dňa 25.06.2021, sp.zn. M.-D.-M.-XXXX/XXXXXX nasledovné právne posúdenie podaného trestného oznámenia: „vzhľadom na E. A.É. C. teda L. I. X., Ž. X. Č. M. (Ž. E. X. O.) E. E. M. M. svoj Ž. S. Ž. D. O. G., T. G. L., E. E. D.L. G. E. J. M. X. G. I. G. (Ž. E. X. O.), T. D. T. L. C.. C. G. (Ž.) G., G. X. G. V. E. X. T. X.X. P. W. X. K. XX.XX.XXXX I. X., Ž. C. (Ž. E. X. O.) D. E. J. G. S. L. na E. C. S. X C.. Výsledkom tohto trestného oznámenia bolo konštatovanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava III v tomto uznesení, že „skutočnosti uvedené v trestnom oznámení nenapĺňajú po formálnej stránke znaky skutkových podstát trestných činov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ani nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona a ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a to preto, že nebola dokazovaním preukázaná ich objektívna stránka.“ Rozhodnutím Okresného úradu Senec zo dňa 18.10.2021, sp.zn. M.-D.-M.-XXXX/XXXXXX bolo nakoniec toto „údajné“ protiprávne konanie podľa názoru žalobkyne v 1. rade odložené, nakoľko došlé oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci. V súlade s vyššie uvedeným je preukázané v celom rozsahu, že žalobkyňa v 1. rade v spojení so žalobcom v 3. rade naďalej šikanujú žalovaného, a to tak druhým trestným oznámením zo dňa 18.05.2022, ako aj podaním tohto návrhu, a to len z dôvodu, že žalovaný oznámil priestupok žalobcu v 3. rade zo dňa 20.03.2021, a od tohto obdobia je neustále ponižovaný, dehonestovaný a urážaný zo strany žalobcov slovnými vyjadreniami, ktoré sú zachytené aj v predloženom súbore označenom ako „Video 1“ a taktiež „Video 3“ v znení „zle dopadneš čurák, dilino, čo si kúpil právnické vzdelanie“, hoci opätovne považuje žalovaný toto video za účelové, nakoľko okrem týchto slovných vyjadrení bol žalovaný opakovane titulovaný ako „J., D. G., D., E. T., avšak tento zvukovo-obrazový záznam opätovne tieto slovné vyjadrenia zo strany žalobcov už nezachytáva, ale naopak snažia sa týmito dôkazmi v celom rozsahu navodiť dojem, že žalobcovia bez akéhokoľvek neopodstatneného konania prechádzajú po pozemku žalobkyne v 1. rade alebo sa nachádzajú na verejnom priestranstve, a len tak „bez dôvodu“ sú vulgárne pomenovaní zo strany žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedený rozbor „Video 3“ je preukázané, že žalovaný bol napadnutý zo strany žalobcu v 3. rade a následne potom bol opätovne provokatívnym spôsobom nahrávaný zo strany žalobkyne v 1. rade, ktorá sa pravdepodobne domnievala, že vyprovokuje žalovaného k „útoku“, ktorý neustále popisuje vo svojich podaniach. Totožné provokatívne vyhotovenie kamerového záznamu s „odôvodnením“ žalobkyne v 1. rade, že „ona môže nahrávať každého a kdekoľvek, lebo sa cíti byť ohrozená“ vykonáva táto osoba pri každej možnej príležitosti, kde podľa jej posúdenia žalovaný a jeho rodina vykonáva „protiprávnu“ činnosť. Rovnaký postup bol dosiahnutý aj v prípade dôkazu označeného ako „Video 1“, ktorému opätovne predchádzala situácia, kedy žalobca v 3. rade prehodil na strechu prístrešku rodičov žalovaného EUROpaletu, nakoľko uviedol, že pri spoločnom plote majú uložené drevo a keď prší, tak je drevo mokré. Žalobkyňa v 1. rade však celú situáciu popisuje spôsobom jej vlastným, a teda zavádzajúcim a klamlivým, keď uvádza, že údajne to bola iba jedna doska. Pri tomto incidente boli prítomní rodičia žalovaného, a teda boli svedkami toho, že sa tam nachádzala celá EUROpaleta a nie obyčajná doska, ale v tomto konaní je žalovaný bohužiaľ opätovne nútený vyvrátiť všetky klamstvá žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 3. rade. V tomto prípade žalovaný ľutuje, že nemá vyhotovenú jednu obyčajnú fotku, kde by bolo preukázané ďalšie klamstvo žalobcov v celom rozsahu. Žalovaný v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu žalobcov uviedol, že žalobkyňa v 1. rade presahuje svojím vyhotovovaním obrazových a zvukovo-obrazových záznamov akúkoľvek prípustnú a akceptovateľnú mieru, a to najmä z dôvodu, že toto neoprávnené snímanie súkromného pozemku a osôb sa tam nachádzajúcich (žalovaného a jeho rodiny) alebo verejného priestranstva vykonáva už viac ako 16 rokov, k čomu sa priznáva tak písomnou ako aj ústnou formou, avšak považuje za veľmi dôležité upriamiť pozornosť na spôsob akým vyhotovuje žalobkyňa v 1. rade tieto záznamy. Súbor označený ako „Video 2“ je jasným dôkazom toho, že žalobkyňa v 1. rade úmyselne zapína nahrávanie zvukovo-obrazového záznamu v priestoroch svojej nehnuteľnosti a následne vedome zachytáva prejav osobnej povahy žalovaného, čo nemožno naďalej akceptovať bez akéhokoľvek postihu za takéto konanie, a teda v najbližšom období budú nielen tieto záznamy predmetom jednotlivých trestných oznámení podaných na žalobkyňu v 1. rade. Z predloženého „Video 2“

je zrejmé, že žalobkyňa v 1. rade najprv vyhotovila obrazovú snímku zachytávajúcu žalovaného a matku žalovaného pri prácach na mestskom pozemku, ktoré podľa názoru žalobkyne v 1. rade boli opätovne vykonávané nezákonne, nakoľko podľa názoru žalobkyne v 1. rade je akákoľvek činnosť, ktorú vykonáva žalovaný a jeho rodina protiprávna, avšak v tomto prípade popisovaná situácia prebiehala úplne inak. Žalobkyňa v 1. rade privolala hliadku Mestskej polície v Senci, hoci ona samotná sa opakovane vyjadruje, že nikdy nevolala na žalovaného alebo rodinu žalovaného políciu. Po príchode hliadky Mestskej polície v Senci dňa 03.05.2022 bolo zistené za prítomnosti týchto príslušníkov, žalobkyne v 1. rade a žalovaného prostredníctvom telefónneho rozhovoru s p. Q. (vedúci útvaru výstavby a ochrany životného prostredia), že predmetné práce sú odsúhlasené zo strany Mesta Senec, nakoľko nasledujúci deň budú na tomto mestskom pozemku inštalované balisety, ktoré bránia vstupu motorových vozidiel klientov žalobkyne v 1. rade a žalobcov na revitalizovanú verejnú zeleň. Po overení a potvrdení tejto informácie hliadka Mestskej polície v Senci odišla, avšak žalobkyňa v 1. rade namiesto toho, aby odišla dovnútra a už nevychádzala von, tak sa opätovne vrátila zo svojej nehnuteľnosti, pričom bez vedomosti a súhlasu žalovaného vyhotovovala zvukovo-obrazový záznam, avšak opätovne vytrhnutý z celého kontextu danej situácie. Žalobkyňa v 1. rade bolo oznámené dňa 03.05.2022 pred vyhotovením záznamu označeného ako Video 2, že nakoľko podala trestné oznámenie zo dňa 11.05.2021, ktoré bolo vyhodnotené orgánmi činnými v trestnom konaní (OO PZ Senec) ako neopodstatnené a následne túto skutočnosť potvrdil aj správny orgán (OÚ Senec), v ktorom opätovne krivo obviňuje a ohovára žalovaného a rodinu žalovaného, tak jej hrozí, že nastúpi na výkon trestu (hovorovo „pôjde sedieť do basy“), nakoľko takýto následok pripúšťa vo svojich ustanoveniach zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, napriek tomu však žalobkyňa v 1. rade uvádza, že bez ďalších súvislostí jej bolo oznámené zo strany žalovaného iba to, že pôjde do basy. Totožný postup žalobkyne v 1. rade pri jej zavádzajúcich tvrdeniach je možné nájsť aj v súvislosti s údajným prenasledovaním otca žalobkyne v 1. rade prostredníctvom kamerového systému umiestneného na nehnuteľnosti rodičov žalovaného, kde táto osoba uvádza opätovne vytrhnuté tvrdenie žalovaného, ktoré v celom rozsahu znelo „... za Y., Ž. E. D. M. C. A. E. G. na X.Á. S. L. C.. Ďalším podobným zavádzajúcim a účelovým konaním žalobcov, a to najmä žalobkyne v 1. rade údajne preukazujúcim „nezákonné“ konanie žalovaného je „zvýraznenie“ textu v uznesení Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 16.09.2022, sp.zn. 4Pn 315/22/1103, ktorý v celom rozsahu znie nasledovne: „... M. na M. L. A. G. G. T. G. L. K., Ž. X. P. M. C.. K. V. L. G. S. X. G. L. E. podľa §. XXX M.. X P. zákona“, S. Ž. S. E. X. O. G. M. G. T. Ž. D. I. P. X. W. Č. E. X. „... S. X. G. L. E. podľa §. XXX M..“, ktorá má opätovne evokovať, že žalovaný sa jej „nebezpečne vyhráža“. Vo vzťahu ku vyhotoveniu kamerových záznamov, ktoré „nebezpečne“ prenasledujú žalobcov a klientov žalobkyne v 1. rade je nutné opätovne vyvrátiť ďalšie tvrdenie žalobkyne v 1. rade uvádzané v znení „prednú kameru som riešila podaním na úrad na ochranu osobných údajov, dodnes som nedostala odpoveď“, nakoľko žalobkyňa v 1. rade disponuje rozhodnutím Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2022, sp.zn. 00361/2022-Os/1, proti ktorému podala opravný prostriedok (rozklad), a tým pádom má k dispozícii aj rozhodnutie Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zo dňa 09.05.2022, sp.zn. 00168/2022-Op-5, kde príslušný správny orgán vo svojom odôvodnení konštatuje okrem iného, že „odstránenie kamier ako to požaduje navrhovateľka (žalobkyňa v 1. rade), by vykazoval nepomer medzi závažnosťou správnych deliktov a uloženým opatrením v podobe trvalého obmedzenia spracúvania, vrátane zákazu spracúvania osobných údajov.“ Zároveň v ani jednom z týchto rozhodnutí Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky nie je konštatované ďalšie zavádzajúce vyjadrenie žalobkyne v 1. rade, že „... D. X. T. T. Q. C. K., D. X. E. K. D. D. M. D.É. K., G. P., E. E., E. K. L. K., T., D., Y. T., D. W., Y. P. S. Q. M. K. D. W. S. Y. M. W. - Q. D., S. Y. P. S. X.. Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky ako príslušný správny orgán v písomnosti označenej ako Oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 05.05.2021, sp.zn. 00384/2021-Os, teda v období kedy disponoval kamerovými záznamami z prednej a zadnej časti nehnuteľnosti rodičov žalovaného, a to na základe poskytnutej súčinnosti prevádzkovateľa kamerového systému, deklaruje skutočnosť, že môže existovať na základe podnetu žalobkyne v 1. rade podozrenie na porušenie platnej legislatívy, a to konkrétne prostredníctvom kamery snímajúcej prednú časť. Ani Úrad na ochranu osobných údajov, ani Obvodné oddelenie Policajného zboru v Senci žiadnym spôsobom neverifikovali ďalšie nepravdivé tvrdenie žalobkyne v 1. rade, hoci majú k dispozícii kamerové záznamy z prednej aj zadnej časti, že žalovaný podľa jej posúdenia ako prevádzkovateľ kamerového systému nahráva zadnú časť jej nehnuteľnosti v popísanom rozsahu, teda podľa fabulácie žalobkyne v 1. rade takým spôsobom, že kamerová jednotka by musela mať „funkciu“ snímať priestor za stavebnými materiálmi akými sú drevený múr „záhradného domčeka“, strecha z lexanu na prístrešku dodatočne povolenom v stavebnom konaní alebo sklenené okno, od ktorého sa obraz odráža. Ku vyhotoveniu kamerového záznamu inštalovanými kamerovými jednotkami sa okrem príslušného správneho orgánu vyjadrila aj prokurátorka v uznesení Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 20.09.2021, sp.zn. 4Pn

238/21/1103, kde konštatuje nasledovné posúdenie: „Na X. M. T. D. A. M. E. P. M. E. E. T. T. D. L. na L. O. G. I. L. T., Ž. G. K.Ý. P. E. I. A. J. I., Ž. E. M. X. G. K. P. M., G. I. L. V., Ž. podľa Š. Ú. G. E. C. K. O. K. S. G. M. G. C. L. V. C. P. Č.. P. D. M. D. L. I. J., L. I. L. E., G. D. E. L. G. M. X. E. X. P. D., Ž. W. L. D. L. E. G. D. E. E. E. L. I. G. S. L. D. G. G. M. D. T. E. M. podľa §. XXXa M.. X P. zákona, na T. L. D. E., S. G. Ú. G. G. W. na I. D. E. M., O. G. na I. D. S. O. Ž. W. E. E. M. P., Ž. J. I. D. X. pre D. S. W. M. L. D. I. M. G. M. I. Ž. S. Ž. M., T. D. X. E. I. M., S. D. E. W. W. - P. G. E. X. P. G. X. S. W. K.“. V neposlednom rade uvádza žalovaný tvrdenie žalobkyne v 1. rade z obdobia kedy neboli na rodinnom dome rodičov žalovaného umiestnené žiadne kamerové jednotky, avšak jej klienti úmyselne parkovali na príjazdovej ceste k nehnuteľnosti rodičov žalovaného, a teda obmedzovali vjazd a výjazd vozidiel, a taktiež poškodzovali revitalizovanú verejnú zeleň, kedy táto osoba uvádzala „. C. K., Ž. D. Ú. P. C. T., B. C. T. P. W. G. S. L. G. L.. Zhodou okolností po inštalovaní kamerovej jednotky v prednej časti nehnuteľnosti rodičov žalovaného boli všetci páchatelia priestupkov „zrazu“ klienti veterinárnej ambulancie žalobkyne v 1. rade, ktorá sa rozhodla ochraňovať ich práva a záujmy prostredníctvom šikanózných trestných oznámení, a to v období, kedy mala v celom rozsahu vedomosť o subjekte, ktorý je prevádzkovateľom kamerového systému, a teda, že touto osobou nie je žalovaný, ako to opakovane a klamlivo uvádza žalobkyňa v 1. rade v takmer každom jednom podaní na akýkoľvek správny orgán, ale prevádzkovateľom kamerového systému je otec žalovaného. Z tohto dôvodu je tým pádom zrejmé, že samotný návrh, resp. petit vzťahujúci sa na žalovaného, ako údajného prevádzkovateľa kamerového systému je v tomto prípade nielenže nevykonateľný pre nesprávnu formuláciu petitu, ale predovšetkým z dôvodu absencie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, ktorý nie je prevádzkovateľom tohto kamerového systému. Žalovaný opakovane zdôrazňuje, že žalobkyňa v 1. rade má v celom rozsahu vedomosť, kto je prevádzkovateľom kamerového systému, avšak opakovane uvádza nepravdivé tvrdenia, za účelom „preukázania“ nebezpečného prenasledovania zo strany žalovaného, a teda je nutné skonštatovať, že v tomto prípade sa už nemôže jednať o náhodné konanie, ale ide nespochybniteľne o úmyselné, vedomé a účelové konanie žalobkyne v 1. rade, ktorým opätovne zaťažuje tak žalovaného, ako aj orgány činné v trestné konaní (OO PZ Senec), správne orgány (Úrad na ochranu osobných údajov SR, Mesto Senec) a súdne orgány (OS BA III, KS BA). Ďalej považuje žalovaný za potrebné sa vyjadriť k písomnému podaniu klientky veterinárnej ambulancie žalobkyne v 1. rade, a to konkrétne e-mailu p. R. T. E. zo dňa 07.04.2022, v ktorom je okrem ďalšieho uvedené „po G. na G. C. M., Ž. W. K. Q. M. L. G. S. C. D. L. G. D. Y. X., L. W. G. L. L. A., I. D. C. L. L. D., S. C. E. C. L., Č. G. N., R. D. L. I. G. E. G. S. podľa G., T. D. G. G.. Vyjadrenie tejto osoby bolo zaslané Mestskej polícii v Senci, aby sa vyjadrila k tam uvedeným skutočnostiam, čoho výsledkom je odpoveď náčelníka Mestskej polície v Senci zo dňa 24.07.2023, sp.zn. 37234/229/2023, kde je stanovené, že príslušník Mestskej polície v Senci nevyslovil vyjadrenie, ktoré je uvedené v zjavne účelovo vyhotovenom e - maile p. R. T. zo dňa 07.04.2022. V neposlednom rade vyplýva, že oznamovateľom týchto priestupkov bol prevádzkovateľ kamerového systému - otec žalovaného a nie ako to uvádza opakovane žalobkyňa v 1. rade a jej „verná klientka“, že sa jedná o žalovaného, ktorého samozrejme bolo opätovne nutné dehonestovať, lebo klientka neovládajúca základné pravidlá cestnej premávky má evidentne schopnosť posudzovať právne vzdelanie žalovaného ako budúceho advokáta. Zároveň je preukázané, že vyhrážky žalobkyne v 1. rade v znení „,, P. P. D. S. L.Š., I. D. M. P. G. a žalobcu v 3. rade „X. K. Č. sa postupne naplňajú vo forme diskreditácie a dehonestovania žalovaného formou šikanózných trestných oznámení a fabulovaní skutočností v návrhu a v odvolaní, ktoré sú klamlivé, tendenčné a účelové, s jediným cieľom poškodiť dobré meno žalovaného. Žalovaný si dovoľuje oznámiť predovšetkým žalobcom ako aj klientke žalobkyne v 1. rade, že jediným orgánom oprávneným rozhodovať o kompetentnosti uchádzača o získanie advokátskej skúšky je Slovenská advokátska komora, ktorá vyhodnotila žalovaného ako úspešného kandidáta a od 01.08.2023 vykonáva žalovaný advokáciu ako samostatný advokát. Žalobkyňa v 1. rade taktiež uvádza, že žalovaný a jeho rodina neustále blokujú vjazd k nehnuteľnosti žalobkyne v 1. rade, avšak žiadnym relevantným spôsobom toto tvrdenie opätovne nepodporila akýmkoľvek dôkazom, naproti tomu žalovaný a jeho rodina sú pravidelne obmedzovaní pri vjazde alebo výjazde ich motorovými vozidlami zo strany klientov veterinárnej ambulancie, čo však najmä žalobkyňa v 1. rade považuje za „normálne parkovanie“. Naproti tomu ešte uvádza, že za niekoľko ročnú prevádzku jej veterinárnej ambulancie došlo k takejto situácii iba dvakrát, a to údajne jedenkrát s vedomím a súhlasom matky žalovaného a druhýkrát z dôvodu, že klient p. Q. je dlhoročným známym otca žalovaného, a teda mal toto parkovanie dovolené. Nakoľko je toto tvrdenie opätovne nepravdivé, tak predkladá žalovaný niekoľko zachytených priestupkov klientov žalobkyne v 1. rade za nedávne obdobie, ktoré boli bezodkladne oznámené Mestskej polícii v Senci, a týmto subjektom boli uložené následne zákonom dovolené sankcie (pokuty), a teda je tým pádom vyvrátený ďalší mýtus žalobkyne v 1. rade, že je klienti nič protiprávne nerobia. Do pozornosti dáva žalovaný najmä fotografiu motorkára stotožneného

zo strany žalobkyne v 1. rade ako O. Y., pričom je verejne dostupnou informáciou, že tento subjekt poskytuje uchádzačom o získanie vodičského oprávnenia teoretickú a praktickú prípravu, avšak z predloženej fotodokumentácie je zrejmé, že tento dospelý človek dosahuje úroveň znalostí základného cestného predpisu na nevyhovujúcej úrovni naproti mladistvému účastníkovi cestnej premávky, ktorý dokáže viesť nemotorové vozidlo (bicykel) po cestnej komunikácii, a žiadnym provokatívnym konaním nepoškodzuje revitalizovanú verejnú zeleň. V týchto prípadoch je zároveň veľmi úsmevné počúvať alebo čítať vyjadrenia klientov žalobkyne v 1. rade, ktorí triviálny zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nerešpektujú a neovládajú (najmä ustanovenia o poškodzovaní životného prostredia, najmä jazdou po verejnej zeleni alebo cestnej zeleni alebo zastavenie na iných miestach, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest), ale naopak pomerne rozsiahle Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) ovládajú bez akéhokoľvek zaváhania, čo odôvodnene potvrdzuje skutočnosť, že žalobkyňa v 1. rade svojím „verným“ klientom poskytuje účelové informácie o údajnom „prenasledovaní“ klientov jej veterinárnej ambulancie vo forme nezákonného snímania verejného priestranstva. V tomto prípade uvádza žalovaný napríklad situáciu, ktorá nastala počas ústneho pojednávania na Stavebnom úrade v Senci dňa 01.03.2022 o 09:00 hod., kde zástupcovia žalobkyne v 1. rade namiesto relevantnej odpovede v stavebnom konaní oznámili, že žalovaný a jeho rodičia prenasledujú žalobkyňu v 1. rade prostredníctvom kamerového systému, o čom však do dnešného dňa žalobkyňa v 1. rade nevyprodukovala ani jeden jediný dôkaz. Naproti tomu samotná žalobkyňa v 1. rade uvádza „, S. P. E., Ž. D. W. E. V., S. L. D. P. L.. Toto tvrdenie žalobkyne v 1. rade je jediné pravdivé a správne, a potvrdil to aj príslušník Policajného zboru v Senci p. Č., ktorému bol predložený celý šanón s obrazovou dokumentáciou vyhotovenou žalobkyňou v 1. rade za obdobie presahujúce 16 rokov, kde boli zachytené osoby žalovaného a jeho rodiny na súkromnom pozemku rodičov žalovaného, nakoľko v tom čase ešte žalobkyňa v 1. rade netušila, že je tento príslušník kamarátom žalovaného, a výsledkom tohto zistenia bola skutočnosť uvedená nižšie v tomto článku III. (bod 11.). V neposlednom rade je nutné vyjadriť sa k vyhotovenej obrazovej dokumentácii, ktorú žalobkyňa v 1. rade predkladá v konkrétnom prípade Stavebnému úradu v Senci s najväčšou pravdepodobnosťou za účelom, aby bol žalovaný a jeho rodina považovaní za občanov konajúcich v rozpore s platnou legislatívou (hoci aj tvrdenia absolútne nesúvisiace so stavebnou legislatívou), pričom samotná žalobkyňa v 1. rade odmieta akúkoľvek zodpovednosť za svoje nelegálne konania, a neustále tvrdí, že nebola uznaná vinnou zo spáchania žiadneho stavebného priestupku, avšak podľa informácie poskytnutej z právneho oddelenia Mesta Senec jej bola uložená sankcia vo výške 500,00 eur. Nepopierateľným dôkazom o účelovosti fotografií zaslaných Stavebnému úradu v Senci sú obrazové snímky v tom čase dvoch niekoľko rokov mŕtvych ale za to „agresívnych“ psov, ktoré však podľa presvedčenia a neodôvodnenej lustrácie žalobkyne ako veterinárnej lekárky neboli zaočkované, ale informáciu o ich usmrtení už táto osoba nepovažovala dôležitú, nakoľko ona údajne „nevedela“ o tom, že nám tieto dva psy zomreli. Takéto konanie považuje žalobkyňa v 1. rade za absolútne normálne, primerané a neznevážujúce jej profesiu v očiach verejnosti. Pomyselnou „čerešničkou na torte“ je fotografia zachytávajúca „stavebné práce“ na mestskom pozemku, ktorými má byť revitalizovaná verejná zeleň. Žalobkyňa povýšila svoju obyčajnú hlúpu susedskú závisť až do takej úrovne, že žiada Mesto Senec, aby jej predložilo celkovú sumu finančných prostriedkov, ktoré platia žalovaný a jeho rodina za to, že na vlastné náklady v roku 2019 a následne v roku 2020 revitalizovali verejnú zeleň. Toto správanie žalobkyne v 1. rade už nepotrebuje žiaden ďalší komentár, nakoľko jej zvyšné absolútne nepochopiteľné vyjadrenia v znení „Žalovaný strihá verejnú zeleň, čo je v rozpore s VZN Mesta Senec“, alebo „žalovaný kosí v nedeľu o 21:45 hod.“ sú dôkazom toho, že žalobkyňa v 1. rade má nespochybniteľný cieľ zdiskreditovať žalovaného a jeho rodinu v Meste Senec takými irelevantnými vyjadreniami. Záverom žalovaný kategoricky odmieta, že by kosil trávnik, či už na súkromnom pozemku alebo mestskom pozemku v stanovenom čase (v nedeľu o 21:45 hod.), nakoľko kosenie trávnik po tme je ďalším vymysleným tvrdením žalobkyne v 1. rade. Záverom si žalovaný dovoľuje v krátkosti zhrnúť susedské vzťahy, ktoré podľa názoru žalobcov boli výlučne narušované zo strany žalovaného a jeho rodiny, avšak v prípade keď žalobkyňa v 1. rade vykonávala operačný zákrok vo svojej veterinárnej ambulancii, počas ktorého došlo k poruche na elektrickom zariadení, tak vtedy otec žalovaného ako elektroinštalatér nebol „. T., keď žalovaný a matka žalovaného boli na pozemku žalobkyne v 1. rade vykopávať brečtan údajne prerastajúci z pozemku rodičov žalovaného, tak vtedy sa žalobkyňa v 1. rade a jej blízke osoby nebáli o svoj život a majetok, keď žalobkyňa v 1. rade trvala na vyhotovení právneho dokumentu, t.j. dohody o

uchytení drevenej zásteny na plot v súkromnom vlastníctve žalobcov, tak vtedy žalovaný nebol „ D. T. G. E., Č. J. S. T., keď žalobkyňa v 1. rade začala s výstavbou „záhradného domčeka“, tak jej žiadnym spôsobom nevadil prístrešok postavený na pozemku rodičov žalovaného, avšak po uplynutí takmer 10 rokov je údajne začal tieniť a prekážať, keď žalobkyňa v 1. rade musela hrabať lístie zo spomínaného listnatého stromu (lipy, ktorá bola vysadená ešte právnym predchodcom rodičov žalovaného a taktiež rodičom žalobkyne v 1. rade nezavádzala pri manipulácii s garážovými dverami), tak bolo zo strany tejto osoby vykrikané cez plot, že aby sme okamžite tento strom zrezali dole, nakoľko žalobkyňa v 1. rade nebude hrabať „naše lístie“, a žalovaný pripomína, že prvé stretnutie žalobkyne v 1. rade so susedmi E. nebolo v znení „dobrý deň“ ale „D., E. K. P. D. G. G. P. K., keď žalobkyňa v 1. rade predložila rodičom žalovaného listinu označenú ako „čestné prehlásenie a súhlas“ s „drobnou stavbou“, a to v období, kedy bola táto údajne drobná stavba už kompletne dokončená a jej plocha presahovala z laického pohľadu zákonom dovolenú maximálnu rozlohu 25,00m² o viac ako 15,00 m², a teda žalobkyňa v 1. rade opakovane vedome a účelovo o tejto rozlohe „drobnej stavby“ klamala, tak za narušenie susedských vzťahov podľa názoru žalobcov môže výlučne žalovaný a jeho rodina, ale určite nie samotní žalobcovia. Čo sa týka samotnej stavby oplotenia v zadnej časti nehnuteľnosti rodičov žalovaného, ktoré podľa názoru žalobkyne v 1. rade boli vykonané údajne na základe výzvy zo strany nových susedov p. E. a p. E., tak žalovaný uvádza, že na tomto diele sa podieľali rodičia žalovaného a susedia E. spoločnou úhradou vzniknutých nákladov, naproti tomu žalobkyňa v 1. rade neprispela na plot medzi jej nehnuteľnosťou a nehnuteľnosťou rodičov žalovaného ani cent, avšak mala tú opovážlivosť najprv sa sťažovať na materiál, z ktorého bol plot zhotovený (žalobkyňa v 1. rade chcela betónový) a následne bez akéhokoľvek oznámenia alebo súhlasu začala inštalovať drevenú zástenu na plot vo výlučnom vlastníctve rodičov žalovaného, ktorý bol po príchode hliadky Mestskej polície v Senci následne v celom rozsahu demontovaný. Z dôvodu, že žalobkyňa v 1. rade potrebovala opätovne túto drevenú zástenu nainštalovať na plot vo výlučnom vlastníctve rodičov žalovaného, a teda vykonať niečo v jej prospech, tak v tomto období „neexistovala“ žiadna obava alebo strach o život a majetok, a teda je opätovne potvrdené, že v prípade, ak sú určité úkony vykonávané podľa predstáv žalobkyne v 1. rade, tak „zhodou okolností“ nevidí žalobkyňa v 1. rade akýkoľvek susedský problém. Obmedzovanie výkonu veterinárnej činnosti žalobkyne v 1. rade zo strany žalovaného je klamlivé tvrdenie, ktoré opätovne nebolo žiadnym spôsobom preukázané, ale žalovaný je presvedčený, že je s určitosťou toto nepravdivé tvrdenie používané v komunikácii s klientmi žalobkyne v 1. rade, aby opätovne v očiach verejnosti vzbudila poľutovanie, čo všetko musí žalobkyňa v 1. rade znášať a trpieť, a v akom rozsahu je prenasledovaná, obmedzovaná a šikanovaná zo strany žalovaného. Žalovaný od 01.08.2016 do 31.07.2023 v čase od približne 07:00 hod. - 07:30 hod. do približne 17:30 - 18:00 hod. vykonával pozíciu advokátskeho koncipienta v advokátskej kancelárii so sídlom v Bratislave, a teda mu nie je zrejmé, akým konkrétnym spôsobom dospela žalobkyňa v 1. rade k záveru, že ju údajne obmedzuje v jej zárobkovej činnosti a dokonca iba v rozsahu jeden a pol dňa pracovného týždňa, nakoľko je zrejmé, že žalovaný sa počas celého pracovného týždňa nachádzal mimo sídla prevádzky veterinárnej ambulancie. Nad rámec uvedeného žalovaný potom nedokáže pochopiť, ako je možné, že veterinárna sestra pracujúca v ambulancii žalobkyne v 1. rade a pani prevádzkujúca salón pre psov v ambulancii žalobkyne v 1. rade nemajú obavu o svoj život a vedia komunikovať so žalovaným bez akýchkoľvek problémov. Vyššie uvedená fabulácia následne pokračuje v tom, že žalovaný obmedzuje rodinné pohodlie žalobcov na dennodennom poriadku, avšak žalobcovia opätovne iba deklarujú skutočnosť, ktorá je v celom rozsahu spochybnená a to tým, že žalovaný sa naposledy stretol osobne so žalobkyňou v 1. rade dňa 03.05.2022, žalobcom v 3. rade dňa 20.03.2021 a žalobcom v 2. rade 29.03.2023 a dňa 03.04.2023 na verejnom priestranstve. Na správnom orgáne, ktorým bol Okresný úrad Senec sa žalovaný stretol so žalobkyňou v 1. rade a žalobcom v 3. rade počas svedeckej výpovede dňa 17.06.2021 o 08:30 hod. Žiadne iné osobné stretnutia medzi žalovaným a žalobcami neprebehli, a teda tvrdenie o údajnom dennodennom atakovaní je opätovne zavádzajúce a účelové, čo potvrdila dňa 03.05.2022 aj žalobkyňa v 1. rade, kedy uviedla žalovanému, že „budeme sa rozprávať už len cestou cez advokátov na súde“. Ak by sme pripustili záver, že žalovaný svojím konaním vzbudzuje obavu o život a majetok žalobcov, čo však odmieta v celom rozsahu žalovaný a následne je toto tvrdenie verifikované niekoľkými na seba nezávislými posúdeniami správnych orgánov, tak je zrejmé, že keby žalobca v 3. rade nenapadol fyzicky dňa 20.03.2021 žalovaného, keby žalobkyňa v 1. rade nevychádzala na ulicu dňa 03.05.2022 s tvrdením, že „iba vynáša triedený odpad“ ale vo vnútri nehnuteľnosti už dokumentuje „nezákonné“ konanie žalovaného na mestskom pozemku a pripravuje si provokatívnym spôsobom nahrávanie žalovaného, keby žalobca v 3. rade neprehodil EUROpaletu na prístrešok rodičov žalovaného, nenazýval žalovaného „„ D., I. J., Č.T. S. K., keby žalobkyňa v 1. rade „nezistila“ obmedzenie vjazdu na svoj pozemok po 10 rokoch od rekonštrukcie prístupovej cesty ale zhodou okolností v období po opätovnej revitalizácii verejnej zelene zo strany žalovaného a jeho rodiny,

keby klienti žalobkyne v 1. rade parkovali na parkovacích miestach, ktoré im mala zabezpečiť žalobkyňa v 1. rade a neobmedzovali vjazd/výjazd vozidiel k nehnuteľnosti rodičov žalovaného, keby žalobkyňa v 1. rade neuvádzala nepravdivé, zavádzajúce, účelové a nevhodné tvrdenia o žalovanom a jeho rodine (krivé obvinenie z trestných činov, ohováranie, poškodzovanie cudzích práv, navrhované psychologické a psychiatrické vyšetrenie, mŕtve ale za to nezaočkované a agresívne psy, a iné skutočnosti presahujúce akúkoľvek úroveň slušnosti a primeranosti), keby žalobkyňa v 1. rade nepredkladala účelovú fotografiu žalovaného s metlou v ruke s „pravdivým“ popisom, že ide o napadnutie žalobcu v 3. rade, keby žalobkyňa v 1. rade netvrdila, že žalovaný zaútočil alebo napadol žalobcu v 2. rade, žalobcu v 3. rade, p. Š. (riaditeľa odboru všeobecnej vnútornej správy OÚ Senec) a minimálne 6 klientov veterinárnej ambulancie, tak by reakcia žalovaného (vulgárne nadávanie, ku ktorému sa na rozdiel od žalobkyne v 1. rade vie priznať pred správnym orgánom) a reakcia jeho rodiny (podnety na stavebný úrad podali rodičia žalovaného bez akéhokoľvek „právneho zastúpenia“ osobou žalovaného) bola s určitosťou iná, avšak nakoľko žalobcovia si zvolili „riešenie“ susedských sporov cez orgány činné v trestnom konaní, správne orgány a súdy, tak žalovaný toto ich rozhodnutie v plnom rozsahu rešpektuje a bude postupovať v budúcnosti rovnakým spôsobom voči žalobcom, keďže príslovie „nerob druhému to, čo nechceš aby robil tebe“ v prípade žalobcov stratilo zmysel a opodstatnenie. Účelovosť tvrdení o sledovaní nehnuteľnosti žalobcov zo strany žalovaného, ktorý zdôrazňuje, že nie je prevádzkovateľom kamerového systému umiestneného na nehnuteľnosti rodičov žalovaného, obmedzovaní žalobcov v užívaní ich súkromného pozemku, na ktorom je umiestnená vírivá vaňa alebo trampolína namieta obyčajnou snímkou z katastrálneho operátu, z ktorej je zrejmé, že žalobkyňa v 1. rade ako stavebník umiestnila do zastaveného územia stavbu označenú ako „záhradný domček“, pričom sa jedná o rodinný dom s jedným prízemným a jedným nadzemným podlažím, a teda v čase realizácie stavby mala vedomosť o tom, že rodičia žalovaného majú v zadnej časti napríklad umiestnený balkón, ktorý môžu užívať v celom rozsahu, bez toho, aby bolo potrebné získať akýkoľvek súhlas žalobcov. Je teda zrejmé, že žalobkyňa v 1. rade realizovala stavbu v záhradnej, t.j. oddychovej časti daného územia, pričom musela brať do úvahy z dôvodu stiesnených podmienok potenciálne narušenie súkromného života, avšak napriek tomu, kedy mohla umiestniť vírivú vaňu a trampolínu v záhradnej časti svojej nehnuteľnosti, t.j. v zradu za „záhradným domčekom“, tak pristúpila k jej štandardnému riešeniu, t.j. umiestnenie vírivej vane a trampolíny takpovediac pod balkón a okná rodičov žalovaného, aby následne mohla žalobkyňa v 1. rade tvrdiť, že ju žalovaný a jeho rodina prenasleduje. Žalovaný spolu s otcom boli dňa 24.01.2023 pozvaní na stretnutie s vedením Mesta Senec, ktoré iniciovali najmä z neudržateľného konania žalobkyne v 1. rade a jej klientov obmedzujúcich vjazd/výjazd k nehnuteľnosti rodičov žalovaného, a taktiež vyjadrení žalobkyne v 1. rade v jednotlivých konaniach. Podľa názoru žalovaného bolo absolútnym „spúšťačom“ susedských sporov, resp. hlúpej susedskej závidi žalobcov, revitalizovanie verejnej zelene na mestskom pozemku nachádzajúcom sa pred nehnuteľnosťou rodičov žalovaného v roku 2019 a opätovne po výkopových prácach, z dôvodu inštalácie optickej siete v roku 2020, nakoľko viaceré osoby prechádzajúce po tejto ulici považovali tento trávnik za nádherný a udržiavaný, avšak žalovaný je toho názoru, že žalobkyňa v 1. rade tieto „stavebné práce“ nedokázala vnímať ako zveľaďujúce okolie, a preto sa napríklad pri pokladaní trávnych kobercov rozhodla vytrhnúť zo zeme „dočasné oplatenie“, čoho svedkom bol sused p. I. a následne po odstránení „dočasného oplatenia“ pristúpil ešte k „lepšiemu a provokatívnejšiemu“ nápadu žalobca v 3. rade, ktorým svojím motorovým vozidlom prešiel po tomto trávniku. Po okamžitom privolaní hliadky Mestskej polície v Senci, žalobkyňa v 1. rade a ani žalobca v 3. rade „zrazu“ neboli doma, avšak bezodkladne po odchode hliadky Mestskej polície v Senci začal žalobca v 3. rade skákať po predmetnom trávniku a zvoniť na nehnuteľnosť rodičov žalovaného so slovami „J. I., P. D. G., P. L. I. P. P. S. R. O. J. na C. E. G., P. A. P. T. E.. Incident zo dňa 29.03.2023 a 03.04.2023, ktorých žalobkyňa v 1. rade nebola ani účastníčkou opätovne opisuje ako „útok“ žalovaného na žalobcu v 2. rade, a teda žalovaný pripomína, že žalobkyňa v 1. rade, ktorá bola prítomná pri útoku žalobcu v 3. rade na žalovaného dňa 20.03.2021 tvrdila, že predmetný útok „nevidela“ a v tomto prípade, kde ani len nebola prítomným subjektom, tak spôsobom jej prirodzeným opäť obviňuje z útoku osobu žalovaného. Žalovaný uvádza, že v konkrétny deň 03.04.2023 sedel v motorom vozidle spolu so svojou manželkou, a pri príjazde k nehnuteľnosti rodičov žalovaného došlo k situácii kedy v „rovnaký čas“ prechádzal pred bránou slúžiacou na vjazd k tejto nehnuteľnosti žalobca v 2. rade, ktorý žiadnym spôsobom neprežíval tento „útok“ tak, ako to popisuje žalobkyňa v 1. rade, nakoľko pokračoval bez akejkoľvek reakcie ku bránke slúžiacej na vstup do nehnuteľnosti žalobkyne v 1. rade. Následne keď žalovaný vystúpil zo svojho vozidla, tak uviedol žalobcovi v 2. rade, že ešte raz ho bude blokovať pri výjazde z nehnuteľnosti ako tomu bolo dňa 29.03.2023, tak žalovaný pristúpi k obmedzovaniu výjazdu žalobcov, ktoré však už údajne vykonáva, avšak bez predloženia akéhokoľvek relevantného dôkazu. Situácia, ktorú popisuje žalobkyňa v 1. rade tak, že žalobca v 2. rade stál so svojím motorovým vozidlom

na ceste a zrazu sa za ním zjavil žalovaný je opätovne nepravdivá, nakoľko v čase výjazdu motorovým vozidlom žalovaného z prístupovej cesty rodičov žalovaného stála na prístupovej ceste k nehnuteľnosti žalobkyne v 1. rade jedna samotná motorka na kraji tejto prístupovej cesty, a tým pádom mal žalobca v 2. rade možnosť zaparkovať vedľa tam stojacej motorky, nakoľko na túto rozšírenú prístupovú cestu vedia bez problémov zaparkovať dve osobné motorové vozidla. Avšak žalobca v 2. rade vychovávaný bohužiaľ „v prostredí, kde žalovaný akokoľvek a kdekoľvek obmedzuje“ žalobcov pristúpil ku konaniu, ktorého výsledkom bolo, že žalovaný nevedel uskutočniť výjazd z predmetnej ulice, a teda rozhodol sa pre zatrúbenie. Žalovaný až do doručenia tohto návrhu a odvolania nevedel, že trúbenie sa rozlišuje na agresívne a neagresívne, avšak s odstupom času si uvedomil, že slová „agresívny sused, agresívne psy, agresívne trúbenie“ a „útok“ žalovaného na žalobcu v 2. rade alebo „napadnutie“ žalobcu v 3. rade zo strany žalovaného predsa len znejú veľkolepo a ohromujúco, a to v prípade, ak žalobcovia potrebujú navodiť dojem, že oni samotní nie sú páchatelmi, útočníkmi a provokatérmi, ale iba šikanovanými, prenasledovanými a utláčanými obeťami konania žalovaného. Právna zástupkyňa žalobcov v podanom odvolaní zároveň uvádza, že „V danej veci bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný zasahuje do práv žalobcov a v trestnom konaní sa posudzuje len intenzita tohto jeho správania sa, či už napĺňa skutkové podstaty trestných činov, alebo nie...“ a „Trváme na tom, že toto konanie je nesporné a predmetom trestného konania je len posudzovanie miery jeho intenzity, či sa jedná o trestný čin alebo nie...“, čím podľa názoru žalovaného v celom rozsahu naplnila skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory, a z tohto dôvodu žalovaný bezodkladne podáva návrh na začatie disciplinárneho konania voči právnej zástupkyňi žalobcov, nakoľko je zrejmé, že prezumpcia nevinu sa podľa právneho názoru právnej zástupkyňi žalobcov nevzťahuje na osobu žalovaného, ktorý je od 01.08.2016 členom Slovenskej advokátskej komory, a to v období do 31.07.2023 ako advokátsky koncipient a od 01.08.2023 ako samostatný advokát. V súlade s vyššie uvedeným žalovaný navrhol, aby súd druhej inštancie v tomto konaní potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, nakoľko je v celom rozsahu preukázané, že žalovaný sa žiadnym spôsobom nedopúšťa konania, ktoré by ohrozovalo telesnú/duševnú integritu žalobcov a taktiež je vyvrátené tvrdenie o tom, že žalovaný je prevádzkovateľom kamerového systému, ktorým údajne nebezpečne prenasleduje žalobcov a klientov žalobkyne v 1. rade, a teda sú splnené podmienky na vydanie tohto uznesenia. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania priznáva v rozsahu 100 %.

11. Odvolací súd v predmetnej veci rozhodol uznesením č.k. 2Co/41/2023-164 zo dňa 18.10.2023 (v poradí prvým) tak, že uznesenie čiastočne zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť C.. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXX/X, D., aby sa nepribližoval k žalobcom 1/ C.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, 2/ P. V., nar. XX.XX.XXXX a 3/ W.. I. C., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 m s výnimkou účasti žalovaného na súdnych konaniach a na konaniach pred orgánmi verejnej správy, na ktoré bude žalovaný predvolaný. Vo zvyšnej zamietajúcej časti uznesenie býv. Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24. apríla 2023, č.k. 64C/28/2023-37 ako vecne a právne správne potvrdil. Odvolací súd zároveň v ďalšom výroku poučil žalovaného, že môže podať žalobu vo veci samej, pričom táto sa môže týkať nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa v 1. rade a žalovaný nemajú nárok na náhradu trov konania.

12. Voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. O jeho dovolaní rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 5Cdo/79/2024 zo dňa 27.06.2024 tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2023 sp.zn. 2Co/41/2023, okrem výroku o potvrdení vo zvyšnej zamietajúcej časti uznesenia býv. Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24. apríla 2023 č.k. 64C/28/2023-37 (II. výrok), zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia najvyšší súd uviedol, že negatívne susedské vzťahy pramenia zo správania oboch strán. Riešenie danej situácie nastavením určitých pravidiel správania sa videl odvolací súd v uložení časovo neobmedzeného zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobcom 1/, 2/ a 3/ na vzdialenosť menšiu ako 5 m s výnimkou účasti žalovaného na súdnych konaniach a na konaniach pred orgánmi verejnej správy. Pre aplikáciu inštitútu neodkladného opatrenia sa podľa názoru najvyššieho súdu vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ktorá musí byť osvedčená, teda žalobcovia musia osvedčiť, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo ich určité právo ohrozené. Úprava pomerov sa nemôže vzťahovať na minulosť. Podľa dovolacieho súdu odvolací súd v konkrétnostiach posudzovaného prípadu neoprel svoje rozhodnutie o také závažné okolnosti, nasvedčujúce ohrozeniu integrity žalobcov a odôvodňujúce okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia časovo neobmedzeného neodkladného

opatrenia (keďže nariadenie neodkladného opatrenia bolo požadované pred začatím konania vo veci samej). Odvolaciemu súdu nemožno uprieť snahu nájsť konštruktívne riešenie napätej situácie medzi stranami sporu vyvolanej ich vzájomnou nevraživosťou (dostatočne vyplývajúcou z obsahu súdneho spisu pozn. dovolacieho súdu) odrážajúcou sa v ich konaní a správaní (pri takomto vývoji ich susedských vzťahov primárny dôvod vzniku celej situácie ustupuje do úzadia). Na druhej strane však treba povedať, že odvolací súd sa mohol pohybovať iba v možnostiach, ktorú poskytuje právny prostriedok ochrany zvolený žalobcami. Dovolací súd potom musí konštatovať, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné zistiť, v čom videl nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej škody/ujmy zo strany žalovaného voči všetkým žalobcom v podobe možného ohrozenia ich telesnej integrity alebo duševnej integrity jeho konaním (§ 325 ods. 2, písm. h) CSP). Treba mať totiž na pamäti, že nariadené neodkladné opatrenie zasahuje podstatným spôsobom do práv žalovaného, je preto nevyhnutné, aby súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažoval nielen nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva, ale aj jeho primeranosť (proporcionalitu) k právu druhej strany, ktorému má byť takýmto obmedzením poskytnutá ochrana. V tejto súvislosti nie je zanedbateľné, že rozsah zásahu do práva žalovaného v podobe uloženia zákazu priblíženia sledujúci upokojenie situácie nebol časovo obmedzený. Nariadenie neodkladného opatrenia ako výnimočného prostriedku súdnej ochrany v podobe neobmedzený čas trvajúceho zákazu priblíženia sa z dôvodu upokojenia situácie medzi susedmi sa v kontexte všetkého zhora uvedeného nejaví ako primeraný prostriedok súdnej ochrany. Dovolaciemu súdu vo vzťahu k stranám sporu nedá nepripomenúť, že tento výsledok dovolacieho prieskumu ich právneho vzťahu ich nezabavuje zodpovednosti za atmosféru, v ktorej bude prebiehať ich vzájomné susedské spolunažívanie a za ďalší vývoj ich medziľudských vzťahov, ktoré si budujú výlučne a len oni sami svojím správaním, preto by sa mohli aspoň pokúsiť o hľadanie pre obe strany uspokojivého riešenia ich problémov. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uzatvoril, že dovolateľ opodstatnene namietal, že odvolací súd zaťažil svoje konanie a rozhodnutie vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu uvedenom vo výroku uznesenia (t.j. v zmeňujúcom I. výroku aj v na ňom nadväzujúcom III. výroku o poučení o možnosti podať žalobu a v súvisiacich výrokoch o trovách konania /IV. a V. výrok/) zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Úlohou odvolacieho súdu bude opätovne posúdiť zákonné (formálne i vecné) predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to s poukazom na zistený skutkový stav a opätovne rozhodnúť aj o náhrade trov konania.

13. Vzhľadom na názor vyslovený najvyšším súdom odvolací súd opätovne pristúpil k prieskumu uznesenia súdu prvej inštancie, a to aj s ohľadom na kasačnú záväznosť, preskúmal vec v napadnutom rozsahu, podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

14. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

18. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť navrhované neodkladné opatrenie, v záujme, aby dosiahol ochranný účel neodkladného opatrenia. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť (t.j. nemusí tieto skutočnosti preukázať), teda tieto sa musia javiť aspoň ako pravdepodobné. V danom prípade teda bolo nutné, aby navrhovatelia osvedčili, že sa odporca dopúšťa konania, smerujúceho k nakladaniu s

označenými nehnuteľnosťami, pričom ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu neodkladného opatrenia takéto skutočnosti navrhovateľa súdu prvej inštancie neprezentovali.

19. Neodkladné opatrenie umožňuje pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu. Je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy predbežných opatrení nie je koncepcia inštitútu neodkladných opatrení vždy nevyhnutne viazaná na konanie vo veci samej, ani na dočasný a provizórny charakter poskytnutia súdnej ochrany. Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote, podľa § 328 ods. 2 CSP a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia pritom zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená.

20. Tak ako už odvolací súd uviedol v rámci svojho „prvého“ rozhodnutia z obsahu spisu, ako aj z dôkazov doložených do súdneho spisu vyplýva, že vzťahy medzi žalobcami a žalovaným sú už niekoľko rokov vážne narušené a medzi susedmi dochádza k vzájomne vyhrteným situáciám. Z obsahu spisu, ako aj z predložených dokladov (fotografie, USB kľúč) vyplýva, že strany sporu sa vzájomne provokujú, podávajú na seba trestné oznámenia, fyzicky sa zastrašujú, vzájomne sa sledujú, robia si takpovediac napriek a navzájom sa urážajú. Každý z nich si situáciu, ktorá medzi nimi vznikne vysvetľuje „po svojom“ a nikto z nich nevidí chybu sám v sebe, vo svojom správaní. To platí pre obe sporové strany. Žalobcovia majú za to, že správanie žalovaného voči nim, sa vystupňovalo do situácií, ktoré žalobcovia pociťujú tak, že majú zo žalovaného a z jeho správania strach a obavy, nakoľko žalovaný im svojím správaním vyvoláva stres, a žalovaný má za to, že jeho správanie je iba reakciou na správanie žalobcov, a teda je vyvolané ich správaním a provokáciami. K uvedenému skutkovému stavu sa vyjadril najvyšší súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia, pričom uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia ako výnimočného prostriedku súdnej ochrany v podobe neobmedzený čas trvajúceho zákazu priblíženia, z dôvodu upokojenia situácie medzi susedmi sa v kontexte všetkého zhora uvedeného sa nejaví ako primeraný prostriedok súdnej ochrany. S ohľadom na názor vyslovený najvyšším súdom odvolací súd, t.j. pri kasačnej záväznosti súdu vyššej inštancie v danej veci už nemal „procesný priestor“ pre vyhoviecie námietkam odvolateľov, vznesených v rámci podaného odvolania. Dovolací súd jasne v rámci svojich záverov uviedol, že odvolacím súdom nariadené neodkladné opatrenie zasahuje podstatným spôsobom do práv žalovaného, a preto je nevyhnutné, aby súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažoval nielen nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva, ale aj jeho primeranosť (proporcionalitu) k právu druhej strany, ktorému má byť takýmto obmedzením poskytnutá ochrana. Inými slovami dovolací súd má za to, že nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom rozsahu (na neobmedzený čas) nie je v danom prípade primeraným prostriedkom právnej ochrany žalobcov. Z týchto dôvodov ani námietky žalobcov uvedené v rámci podaného odvolania nemohol odvolací súd vyhodnotiť ako také, ktoré by boli spôsobilé zmeniť správnosť záverov uznesenia súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil. Zároveň odvolací súd poukazuje taktiež na jeden zo záverov uznesenia dovolacieho súdu, v rámci ktorého dovolací súd vyslovil, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné zistiť, v čom videl nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej škody/ujmy zo strany žalovaného voči všetkým žalobcom v podobe možného ohrozenia ich telesnej integrity alebo duševnej integrity jeho konaním (§ 325 ods. 2, písm. h) CSP). Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobcovia nepreukázali v čom spočíva nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy nevyhnutnej pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia na neobmedzený čas. V tomto prípade žalobcovia mali za to, že nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy je dané stupňujúcim sa správaním žalovaného, z ktorého majú žalobcovia strach a obavy, avšak žalovaný v rámci svojich vyjadrení uviedol, že jeho správanie je iba reakciou na správanie žalobcov, a teda svojím spôsobom poprel vyjadrenia žalobcov. Z uvedeného možno ustáliť, že žalobcovia v danom prípade (pri popretí ich skutkových tvrdení zo strany žalovaného) nepreukázali nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, nevyhnutne potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Na základe uvedeného odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že nemal splnené všetky podmienky potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku týkajúcom sa zákazu priblíženia, a súčasne aj z dôvodu absencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

21. Odvolací súd na záver zotrúva na názore, že dôležité v danom prípade by malo pre sporové strany byť to, aby si uvedomili, že takéto správanie medzi nimi iba zbytočne vyvoláva vzájomnú agresivitu, zhoršuje spolužitie, a preto by každý z účastníkov tohto sporu mal začať sám od seba, a nenachádzať si vždy odôvodnenie pre jeho negatívne správanie voči susedovi. Ak totiž účastníci v tomto prípade budú svoje susedské spory „hnať ďalej“ táto situácia bude mať pre nich veľmi negatívne následky, a nikto z nich nebude „víťaz“ tohto sporu.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP a to podľa úspechu v konaní. V danom prípade bol úspešný žalovaný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

23. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).